

Jezus maakt een duidelijke keuze.

Om te kunnen nadenken over wat je wilt doen in je leven, is het soms goed om even alleen te zijn. Daarom was Jezus naar de woestijn getrokken. Hij bleef er veertig dagen en veertig nachten. Hij was er alleen met de zon en het zand, met de nacht en de rotsen. Allerlei vragen dansten in Zijn hoofd. Kan Ik mensen vertellen over God? Ben Ik niet te bang? Zullen ze naar Me luisteren? Waar moet Ik naartoe? Wat zullen de priesters zeggen? En de Romeinen? Er worden zo veel mensen onrechtvaardig behandeld in hun land. Zal Ik nog vrienden hebben als Ik daartegen durf te protesteren? Zal God Me altijd steunen? Het tolde in Zijn hoofd. Alleen op die laatste vraag groeide een stevig antwoord: God zou Hem nooit in de steek laten.

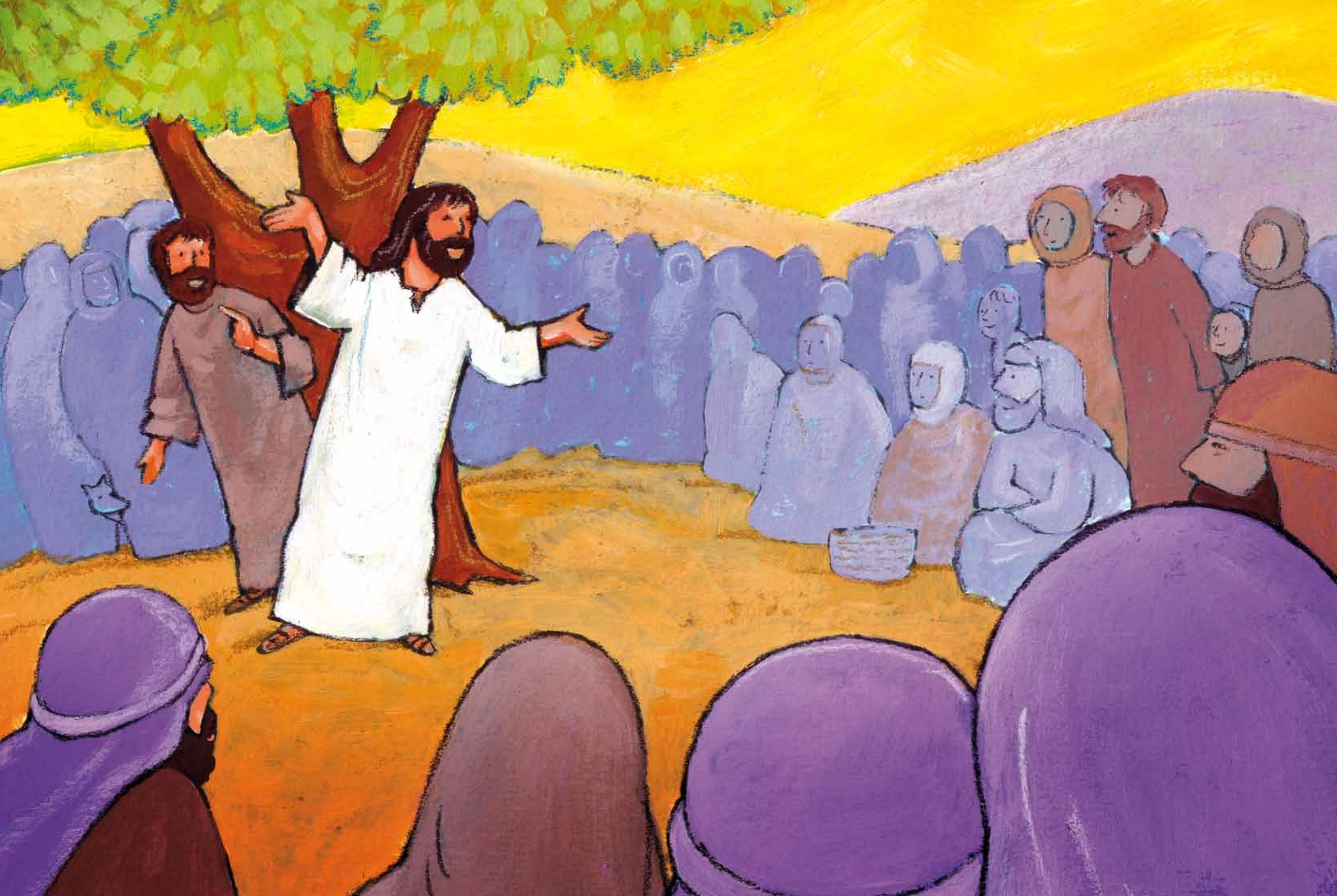
Even liet Hij zich meeslepen om voor andere keuzes te gaan in Zijn leven. Hij had na al die tijd echt honger. Zo kwam het dat Hij aan brood dacht, toen Hij een steen zag liggen. Als God echt een plan heeft met Mij, kan Hij ervoor zorgen dat Ik deze steen kan omtoveren in een brood, dacht Hij. Maar meteen joeg Hij die gedachte weg. Het was niet met toverkunstjes dat je mensen voor God moest winnen, dat besepte Hij wel. 'Een mens leeft niet van brood alleen', dat had Hij van Zijn oude leermeester geleerd. Het was belangrijker om een eerlijk hart te hebben dan een volle buik!

Hij zag zichzelf staan praten voor een grote groep mensen. Ik kan alle koninkrijken van de wereld in Mijn macht krijgen, dacht Hij. Zou dat niet geweldig zijn? Maar weer schudde Hij Zijn hoofd. God wilde toch niet dat Hij de baas zou spelen over alle mensen! Hij moest hen juist dichterbij God brengen, zodat ze samen konden werken aan een wereld vol vrede. 'Ik wil alleen God dienen', zei Jezus.

Toen Hij boven op een hoge rots was geklauterd, kreeg Hij heel even zin om naar beneden te springen. Dan moest God maar een paar engelen sturen om Hem op te vangen! Dan was Hij zeker dat God Hem niet zou laten vallen! Maar het was te gek om zoiets te doen. Hij hoefde God niet uit te dagen. Hij kon Hem gewoon vertrouwen.

Ik ga rondtrekken en aan alle mensen vertellen over God, dacht Jezus. We zien wel wat ervan komt.

(Kolet Janssen, vrij naar Lc. 4, 1-13)

Jezus roept op om te leven naar Gods droom.

Hij verliet de woestijn en al na een paar dagen kreeg Hij de kans om voor een grote groep mensen te praten. Jezus ging bovenaan een helling staan, terwijl de mensen naar Hem luisterden. Hij keek naar hen en Hij hield van hen allemaal, net zoals Zijn vader God ook van alle mensen zielsveel hield. Hij begon te praten:

'Gelukkig zijn de eenvoudige mensen, want zij horen bij God.

Gelukkig zijn de mensen die verdrietig zijn, want zij zullen getroost worden.

Gelukkig zijn de zachtaardige mensen, want zij zullen leven in het plan van God.

Gelukkig zijn de mensen die dromen van rechtvaardigheid en er alles voor over hebben, want zij zullen krijgen waar ze van dromen.

Gelukkig zijn de mensen die goed zijn voor anderen, want zij zullen zelf met goedheid behandeld worden.

Gelukkig zijn de mensen met een eerlijk hart, want God zal hen omarmen.

Gelukkig zijn de mensen die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God worden genoemd.

Gelukkig zijn de mensen die uitgelachen en benadeeld worden omdat ze goed proberen te leven, want God zal hen niet in de steek laten.'

Jezus keek lachend rond. 'Begrijpen jullie het? Zo moeten jullie leven en dan horen jullie bij God.

Niet altijd bezig zijn met geld verdienen en elkaar overtreffen. Je moet juist zorgen voor elkaar en kijken naar wat de ander nodig heeft. Niet meteen boos worden als iemand je iets heeft misdaan. Probeer het te vergeven en blijf van die ander houden. Denk aan alle goede dingen die je van God en de mensen krijgt en maak van het leven iets moois.'

Jezus zag een herder die een kleine jongen op zijn schouders nam zodat hij beter zou kunnen zien. 'Je

zult samen een hoop plezier hebben als je zo leeft', zei Jezus.

'Vriendschap en trouw zul je ervaren. Maar het zal ook gebeuren dat je oneerlijk wordt behandeld. Dat er mensen zijn die misbruik maken van je goedheid. Die je uitlachen als jij eerlijk bent en er zelf voordeel uit halen. Dat zal pijn doen. Maar toch mogen jullie dan niet de moed verliezen, want God staat aan jullie kant. Op de lange duur zullen jullie sterker zijn. Op de lange duur zullen de zachte krachten het winnen: eerlijkheid en

trouw, geduld en liefde. Daar mag je zeker van zijn!'

Zachtjes met elkaar pratend gingen de mensen naar huis. Jezus keek hen na. Zouden ze het begrepen hebben? Hij dacht van wel. Zouden ze het volhouden? Hij zou hen helpen waar Hij kon. En samen met God zou Hij voor hen duimen. Toen bijna iedereen weg was, kwam opeens een vrouw naar Jezus toe. Hij zag verrast dat het Zijn moeder was. Ze glimlachte, alsof ze trots op Hem was. 'Ga je straks mee naar het trouwfeest bij onze vrienden in Kana?' vroeg ze. Jezus lachte haar toe. Meestal ging Hij niet meer mee met Zijn ouders. Hij had Zijn eigen vrienden. Maar een trouwfeest was altijd leuk. Gewoon even vrolijk zijn en niet denken aan wat er fout liep in hun land. Of zou er ook op een trouwfeest iets bijzonders kunnen gebeuren?

(Kolet Janssen, vrij naar Mt. 5, 1-12)

Jezus viert mee op een trouwfeest.

Terwijl Hij met Zijn moeder naar het trouwfeest liep, droomde Jezus verder over hoe de wereld er zou uitzien als iedereen God zou kennen. Het zou een heerlijke plek zijn om te leven, dacht Hij. Overal vrede. Mensen die elkaar niet wegdrukten of uitbuiten, geen zieke of gehandicapte mensen meer, geen armen of ongelukkigen, geen mensen die werden uitgesloten. Iedereen zou erbij horen. Eén groot feest zou het zijn!

In Kana was het feest al aan de gang. Er was muziek, er werd gezongen en gedanst. Er was lekker eten en heerlijke wijn. Jezus ging bij een stel vrienden zitten. Ze hieven samen het glas. 'Op de bruidegom!' riep de een. 'Op de bruid!' riep een ander. 'Op de nieuwe tijd!' zei Jezus. Ze dronken. 'Wat bedoel je precies?' vroeg de jongen die op de bruid had getoost. 'Er komt een nieuwe tijd', zei Jezus. 'Alles wordt anders. Mensen gaan leven zoals God het bedoeld heeft. Daarvoor moeten we durven kiezen.'

Opeens liep één van de bedienden zenuwachtig naar de vader van de bruid en fluisterde hem iets in het oor. Het gezicht van de man betrok. Toen de bediende langs de tafel van de moeder van Jezus liep, hield ze hem tegen. 'Is er iets?' vroeg ze. Hij herkende haar en knikte. 'De wijn is op', fluisterde hij. Dat was een groot probleem! Een feest zonder wijn, dat kon gewoonweg niet!

Maria wenkte Jezus dichterbij. 'Ze hebben geen wijn meer', zei ze. Jezus haalde Zijn schouders op en klemde Zijn kaken op elkaar. Zijn ogen dwaalden af. Wat had Hij daarmee te maken? Wat verwachtte Zijn moeder van Hem? Dat Hij meer wijn tevoorschijn zou toveren? Zo werkte het niet, zo iemand wilde Hij niet zijn.

In Zijn ooghoek zag Hij een paar vrouwen dansen. Het was een mooi feest. De mensen waren vrolijk en ze wensten het bruidspaar het allerbeste. Jezus zuchtte. Was de hele wereld maar zo mooi als dit feest! Waren de mensen maar overal zo blij en goed voor elkaar als hier!

Het is een begin, dacht Hij. En plots nam Hij een besluit. Hij stapte naar de bediende en vroeg hem om de kruiken te vullen met water en het te laten proeven aan de wijnmeester. Ze aarzelden, maar een blik van Maria overtuigde hen. De wijn was verrukkelijk. Het feest was gered. De droom van God was begonnen.

(Kolet Janssen, vrij naar Joh. 2, 1-11)